

iager under Nr. 30, og man henstiller da dette Forslag til Thingets Vedtagelse under to Betingelser, for det Første den, at de 32,000 Kr., som ikke ere forbrugte af Centralkomiteens Midler, atter blive stillede til dennes Naadighed, da man maa erkjende, at dette Beløb, som er fremkommet ved den private Belgjorenhed for at lindre Nødblidende, ikke efter sin Hensigt kan benyttes til almindelige Stats- eller Provindsformaal, og den anden Betingelse er den, at vedkommende Digebestyrelse derved overtager Vedligeholdelsen af de nu færdige Diger, det vil sige paa Verklinten nær, idet man med Hensyn til Spørgsmaalet om Bevarelsen af denne Strækning formener, at det endnu ikke er fremstillet saaledes, at der kan tages nogen endelig Bestemmelse om, i hvilket Forhold Digelaget vil komme til at staa til de enkelte Lodsieiere eller til Staten. Altsaa, dette Spørgsmaal holdt aabent, har man troet nu at burde søge en endelig Ordning af det øvrige Forhold. Der er stillet Vndringsforslag under Nr. 6 af Rigsdagsmanden for den paagjældende Egn; det Forslag skal jeg ikke udtale mig nærmere om, førend jeg har hørt det ærede Medlem. Forslag under Nr. 31 skal jeg ikke nærmere forklare, da Bilaget kan være tilstrækkelig Begrundelse; det Samme er Tilfældet med Vndringsforslagene under Nr. 32 og 33. Med Nr. 34 er væsentlig det Samme Tilfældet; kun skal man udtale den Forventning, at den Forpligtelse, der bliver tilbage for Eierne af Laars Færgestæde efter denne Ordning, formentlig vil svare til den Ret, der bliver tilbage, saa at, naar Tidspunktet maatte være kommet til en fuldstændig Afsløsning, det da kan blive i alt Fald omtrent den samme Sum, som nu er bragt i Forslag, nemlig 27,000 Kr. At Bevillingen ikke vil blive benyttet, naar Sagen ikke kan ordnes paa de Betingelser, der ere nævnte i Bilag 15, nemlig med Tilskud fra de paagjældende Amter, tør Udvalget ved sin Tiltrædelse ubetinget gaa ud fra. Under Nr. 40 er der stillet et Forslag angaaende Beløbet til den tekniske Kontrol ved Jernbaneanlæg. Det vil erindres, at ved 2den Behandling blev det efter Fler-tallets Udvalgs Forslag nedsat fra 12,990 Kr. til 7,990 Kr., altsaa med 5,000 Kr. Det kan indrømmes, at det var et dybt Greb i denne ene Konto, men der laa bagved selve Beløbet ogsaa en anden Løntegang. Ved nærmere Forhandling med den meget ærede Indenrigsminister har han erkjendt, at Kontoen har været rigeligere end fornøden i den sidste Tid, idet at Virksomheden var indskrænket for en væsentlig Del til Limfjordsbroen, men at Forholdene i den Henseende vilde stille sig en Del anderledes i det næste Finantsaar, navnlig ved de Jernbaneundersøgelser, som Ministeren agter at anfille, og at han i den Anledning derfor ønsker ikke det gamle Beløb tilbage igjen paa c. 13,000 Kr., men et Beløb, som fremgaar af Vndringsforslaget, nemlig 10,000 Kr. Denne

Betragtning har Udvalget kunnet slutte sig til. Forslag under Nr. 41 skal jeg ikke opholde mig ved og ligesaa lidt ved Forslagene under Nr. 42 og 43, da jeg gaar ud fra, at den meget ærede Indenrigsminister vil være villig til at gaa ind paa Underendringsforslag under Nr. 43. Udvalget har nemlig ikke kunnet erkjende det for rigtigt, at yde Ministeren en Bevilling til en Foranstaltning, efter hvis Natur det sydfynske Jernbaneselskab aabenbart maatte bidrage en ikke uvæsentlig Del til. Naar Udvalget nu har foreslaaet en Sum af 13,000 Kr., da er det ingenlunde dermed antaget, at dette Beløb skulde være et tilstrækkeligt Tilskud fra det sydfynske Jernbaneselskab; men under et saadant Beløb forventer man bestemt, at den ærede Minister ikke lader Selskabet slippe. Men paa hvilke Betingelser han iøvrigt vil opnaa Overenskomst med det, vil man henstille, da det endnu ikke er naaet til endelig Forhandling, inden Vndringsforslaget vedtages. Men selv om dette Selskab efter de Undersøgelser, Ministeren foretager i Sagen, maatte yde et større Beløb, hvad der tør antages for rimeligt, har man dog troet, at det ikke vilde være ubeløbt, om Ministeren havde et større Beløb, end han behøver paa denne Konto, forsaavidt Arbejdet skulde fremmes videre inden den endelige Afslutning af Kontrakten med det vedkommende Selskab. — Med Hensyn til Vndringsforslag under Nr. 44, da vil man af Bilag Nr. 20 se, at dette Forhold ved Søbjerg Havn er indtraadt i et helt nyt Stadium. Den berømte Slusetærskel, som er voget lidt høiere, end man havde beregnet, har gjort, at en Del Skibe, som ellers kunde beseile denne Havn, ikke kunne benytte den indre Havn mere. Man var allerede opmærksom paa dette Forhold ved Behandlingen af Finantsbudgettet ved 2den Behandling, og man vil se af Betænkningen, at Udvalget selv har næret Tvivl om, hvorvidt de foreslaaede Arbejder i den indre Havn vilde være de mest presserende, som skulde udføres. Mellem anden og tredje Behandling er nu fremkommet de i Bilaget nævnte Oplysninger fra den høitærede Minister, hvorefter der skulde foretages Bygningsarbejder til Udvidelse af Forhavnen og deslige til Beløb af 500,000 Kr. Det er et meget stort Beløb og det Dobbelte af, hvad der er forlangt til en Kai i den indre Havn. Udvalget har ikke turdet bestemt modsætte sig den høitærede Ministers Forslag, om man end har været betænkelig ved selve Sagen paa et saa sent Stadium; men naar man for saa vidt tiltræder dette Forslag, som man vil gaa ind paa Forslaget her og anbefale det til Thinget, hvorefter Ministeren vil faae 200,000 Kr. til Paabegyndelsen af dette større Arbejde i næste Finantsaar, saa gjør Udvalget det med den Motivering, at det skal lykkes den høitærede Minister, inden de nye Arbejder paabegyndes, at faae Entreprenurerne til at have opfyldt deres Forpligtelse, saaledes at Havnen kan afleveres, eller, hvis dette